

Konstantinopolský patriarchát uznal 13. ledna 2015 svatost starce Paisije Svatohorce († 1994)

Bůh po nás žádá jedinou věc – pokoru a nic jiného. Nepotřebuje od nás nic, po čem by toužil a co by chtěl. Chce jen, abychom se pokořili a stali se tak účastní jeho Božské blahodati.

Nezačne-li člověk pracovat na sobě samém, najde mu ďábel jinou práci – vyhledávat nedostatky na jiných lidech...

Evangelium není možné sladit s tzv. „zdravým rozumem“. Základem Evangelia je láska. Základem „zdravého rozumu“ je vyhledávat vlastní prospěch.

„Starče,“ zeptali se jednou starce Paisije, „co pro vás znamená modlitba?“ „Modlitbu chápu jako vysílání signálu, že potřebuji pomoc. Neustále totiž hledám pomoc od Krista, od Panagie (tj. Bohorodice), od svatých, pomoc pro sebe i pro ostatní. Pokud nehledám, pomoc nepřichází...“

Z rozhovoru otce Paisije se seminaristy: „Otče, dnes se vše nalézá v krizi, náš život je podrobován kritice ze všech stran, porad' nám, jak duchovně zápasit proti hříchu a za duchovní dokonalost?“ Starec odpověděl: „Poslyšte, ti,

kteří dnes duchovně zápolí, duchovní lidé, zcela jistě získají velkou odměnu. V našich dnech, kdy je rozšířen hřích všude vychvalovaný jako dobro a všichni k němu vybízejí, je nutno pochopit, že duchovní zápas a snaha jsou ještě chvályhodnější, než v jakékoliv jiné době.“

Almužna – to je projev lásky. Současní křesťané téměř zapomněli na tuto ctnost. Starec připomíná nejen její nezbytnost, ale i její duchovní plody: „Duchovní proměnu, k níž dochází v duši, a radost v srdci z jedné takové almužny anebo dobrodiní bližnímu nemůže dát dokonce ani největší lékař, i kdybys mu dal celý měsíc dolarů. Důchodci ať obětují svůj čas a peníze, aby zachránili bezbranné děti z nějaké rozpadlé rodiny.“

Dindy zase k tomuto tématu řekl: „Kdyby člověk dobře sledoval duševní užitek a vnitřní radost, kterou pocítí už v tomto životě za jediné malinké dobrodiní prokázané svému bližnímu, pak by bližního prosil přijmout nějaké dobrodiní a dokonce by mu byl vděčný, že si něco vezme. Protože proměnu, ke které dochází v duši, a radost, kterou cítí srdce milosrdného člověka i za pouhý kousíček chleba podaný sirotkovi, nemůže udělit ani ten největší lékař.“

Nes všude vládne světský duch. Bůh dává požehnání bohatství, aby i nás přinutil dávat almužny. Avšak my kupujeme větší ledničky, aby se nám potraviny nekazily, anebo zvětšujeme naše spíže, aby se do nich více vešlo. Všude dnes panuje chamtivost.

